

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 413

Din data de 23.08.2023

Dosar nr. 615/2021

Petiția nr. 5610/26.07.2021

Petent:

Părți reclamate: (în continuare R1), (în continuare R2)

Obiect: Prin adresa nr. 5610/26.07.2021 modificată și completată, petentul reclamă o potențială faptă de hărțuire constând în crearea de către partea reclamată R1 a unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv la adresa sa

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

III. Procedura de citare

1. Prin adresa nr. 5610/31.08.2021 (fila nr. 3), i s-a pus în vedere petentului să completeze sesizarea în sensul precizării în mod concret a criteriului de discriminare pe care înțelege să-l invoce, a părții/părților reclamate/reclamate inclusiv datele de identificare în vederea efectuării procedurii de citare, respectiv probele pe care dorește să le depună în vederea susținerii aspectelor sesizate;
2. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 6797/13.09.2021 (fila 5 - 6), petentul depune o completare și modificare a sesizării inițiale în sensul identificării părții reclamate în persoana (și datele de identificare ale acesteia) respectiv a precizării obiectului prin indicarea art. 2 alin. (5) din O.G. nr. 137/2000 pentru prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (hărțuire) ca fiind baza legală a tratamentului diferențiat la care a fost supus, fără a preciza însă criteriul de discriminare;
3. Prin adresa nr. 7054/22.09.2021 (fila 7 - 9) s-a realizat citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat;
4. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 7327/18.10.2021 (fila 12 – 13), petentul trimite o a doua completare a sesizării inițiale în sensul în care indică martorul chemat a fi audiat în vederea confirmării aspectelor sesizate.
5. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 7993/25.10.2021 (fila 14 - 15), partea reclamată R1, transmite punctul de vedere însoțit de anexele aferente.

6. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 7995/25.10.2021 (fila 39 - 40), partea reclamată R2, transmite punctul de vedere însoțit de anexele aferente.
7. Prin adresa nr. 8726/18.11.2021, i se pune în vedere petentului posibilitatea de a depune concluzii scrise (fila 49). Petenta nu a depus concluzii scrise.
8. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 9306/09.12.2021 (fila 51 – 57), petentul trimite „întâmpinare” la punctele de vedere formulate de către părțile reclamate.
9. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 9331/10.12.2021 (fila 92), petentul trimite o completare la răspunsul său la punctele de vedere depuse de către părțile reclamate.
10. Procedura de citare a fost legal și complet realizată.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

11. Prin adresa nr. 5610/26.07.2021 modificată și completată, petentul reclamă o potențială faptă de hărțuire constând în crearea de către partea reclamată R1 a unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv la adresa sa, astfel:

- „(...) dna B. a ridicat vocea la mine și a afirmat că noi (colegii din dispecerat) ne răzbunăm pe fam. B.”;

- „În interiorul compartimentului DEF și-a făcut apariția și dna. B. și, auzind discuția, pe un ton răstit, m-a întrebat ‘de când îți permiți să spui șefilor de districte în ce bază organizatorică să își desfășoare activitatea’. Mai mult, tot cu tonul ridicat, m-a agresat, apucându-mă de mână și trăgându-mă spre ușă, zicându-mi să ies afară din compartimentul DEF, martor fiind dl. C”;

- „Precizez că nu este pentru prima dată când dna. B. are în prezența mea o atitudine ostilă, isterică, agresivă, de hărțuire fizică și morală, practicând bullying-ul ce nu se încadrează în Codul Etic al societății, al Regulamentului Intern, al Codului Muncii și al O.G. nr. 137/2000, fapt observat de către toți colegii mei, această atitudine manifestându-se și în prezența șefului de centru.”

12. Petentul mai consideră că atât prin violența fizică și verbală cât și prin afirmația „ieși afară”, partea reclamată R1 i-a creat un cadru intimidant, ostil, degradant și ofensiv, fapt care constituie hărțuire, astfel cum prevede art. 2 alin. (5) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. De asemenea, precizează că a fost pus într-o poziție neadecvată față de subalternii săi care erau prezenți cât și față de soțul acesteia, în compartimentul de comandă operativă.

13. În acest sens, solicită cercetarea de către C.N.C.D. a agresiunii fizice și verbale a reclamatei R1, care a condus la crearea la adresa sa a unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv, fapte care intră sub incidența prevederilor art. 2 alin. (5) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Susținerile părții reclamate B. A. (în continuare R1)

14. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 7993/25.10.2021, partea reclamată R1 face următoarele precizări:

- este inspector de securitate și sănătate în muncă și situații de urgență și coordonează activitatea SSM la nivelul Sucursalei Electrificare Galați, efectuând activități specifice de

prevenire SSM și SU la nivelul Centrului Electrificare Galați, în conformitate cu fișa postului;

- conform atribuțiilor din fișa postului, cu ocazia controlului de fond efectuat în luna mai pe zona Centrului Electrificare Galați, au fost găsite nerespectări ale legislației de protecția muncii legate de lipsa aprobării de către dispecerii energetici a documentelor denumite foi de manevră, documente necesare efectuării manevrelor în instalațiile electrice de înaltă tensiune și medie tensiune din substațiile de tracțiune electrică;
- în nenumărate rânduri, petentul i-a adus la cunoștință faptul că domnul Bărbieru Valeriu (soțul dânzei) se plânge de faptul că este tratat incorect, deși toți colegii îl ajută;
- în activitatea pe care o desfășoară, are obligația de a atrage atenția personalului care nu respectă normele de protecția muncii și dacă neregulile pot duce la accidente umane, are obligația de a sesiza șeful ierarhic al celui care dă dispoziții contrare normelor de protecția muncii;
- petentul a fost atenționat atât în prezența șefului de centru dar și personal pentru diverse situații. Întotdeauna discuțiile se finalizau prin utilizarea de către acesta a unui ton ridicat în vederea intimidării și catalogarea părții reclamate R1 ca incompetentă;
- atitudinea părții reclamate nu a fost una de ostilitate sau hărțuire ci de lămurire a situațiilor și de rezolvare a problemelor în măsura în care țineau de atribuțiile sale;
- nu i-a îngădit petentului dreptul la exprimare, ci doar i-a atras atenția cu privire la depășirea limitelor sale de a da dispoziții conform regulamentelor legale;
- petentul este cunoscut ca fiind o persoană conflictuală, cu probleme în ceea ce privește respectarea relațiilor ierarhice și încalcă cu bună știință prevederi din Instrucțiunile proprii de securitate și sănătate în muncă la S.C. Electrificare CFR S.A.
- faptele descrise de către petent, nu constituie abuz în serviciu sau îngădirea dreptului la liberă exprimare astfel cum sunt prevăzute de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Sușinerile părții reclamate B. V. (în continuare R2)

15. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 7995/25.10.2021, partea reclamată R2 aduce următoarele precizări:

- în luna mai 2021 a participat la concursul pentru ocuparea funcției de dispecer energetic feroviar și începând cu data de 6 iunie 2021 a urmat perioadele de stagiu pentru autorizarea în funcția de dispecer la acomodare sub supraveghere, petentul fiind șeful său;
- a fost anunțat de către petent, în calitate de dispecerul de serviciu că nu se mai execută manevre în substațiile de tracțiune electrică cu foi de manevră, decât dacă sunt semnate de șeful de district;
- pe perioada de acomodare, nu a fost ajutat așa cum susține petentul, nici de către acesta și nici de către colegii săi;
- contrar celor afirmate de petent în sesizare, nu se consideră că s-a victimizat în fața colegilor sau că nu ar fi fost tratat egal cu oricare dintre dispecerii care au efectuat acomodare în vederea autorizării, fiindu-i îngreunată acomodarea prin eliminarea foilor de manevră pe perioada de vară când perioadele de muncă sunt încărcate;
- soția dânsului, partea reclamată R1 a fost cercetată disciplinar ca urmare a unei sesizări întocmite de către petent;

- ceea ce prezintă petentul ca fiind îngrădire la liberă exprimare, reprezintă de fapt depășirea atribuțiilor, nefiind treaba și sarcina dispecerului cu ce document se execută lucrarea ci doar ce cerințe sunt trecute în acestea pentru a se executa în siguranță lucrări de alte echipe și care sunt completate de șefii de districte.

IV. Motivele de fapt și de drept

16. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1 alin. (3) - Statul român

„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4. alin. (2) - Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 - Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2 (1) *„În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

Art. 2 alin. (5) *„Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.*

Principiile de analiză aplicabile în prezenta speță

17. Curtea Constituțională statuat în mod constat că *„principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale”*.¹

¹ Decizia nr. 349/2001, M.Of. nr. 240/2002

18. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:

- **la situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,

- **la situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”² în această situație.

19. Suntem în prezența unei posibile discriminări directe:

-o persoană este tratată în mod nefavorabil;

-prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;

-iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

20. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:³

-existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;

-existența unui criteriu de discriminare;

-existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;

-tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;

-existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

21. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

22. În analiza prezentei cauzei, Colegiul director concluzionează că, în conformitate cu definiția legală, discriminarea reprezintă o diferențiere bazată pe un criteriu care atinge un drept fără să existe o justificare obiectivă, urmând a analiza dacă faptele prezentate în petiția nr. 5610/26.07.2021 astfel cum a fost modificată și completată, întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, astfel cum sunt ele prevăzute în mod expres de dispozițiile art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

23. Analizând înscrisurile depuse în dosarul administrativ nr. 615/2021, Colegiul director apreciază că petentul a sesizat C.N.C.D. cu o potențială faptă de hărțuire

² Decizia nr. 312/2001, M.Of. nr. 99/2002, Decizia nr. 82/2002, M.Of. nr. 261/2002

³ Art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, modificată și republicată.

constând în crearea de către partea reclamată R1 a unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv la adresa sa, prin adresarea mai multor expresii de genul „(...)de când îți permiți să spui șefilor de districte(...)” respectiv „(...)ieși afară(...)”. Cităm din petiția înregistrată sub nr. 5610/26.07.2021:

- „(...)dna B. a ridicat vocea la mine și a afirmat că noi (colegii din dispecerat) ne răzbunăm pe fam. B.”;

- „În interiorul compartimentului DEF și-a făcut apariția și dna. B. și, auzind discuția, pe un ton răstit, m-a întrebat ‘de când îți permiți să spui șefilor de districte în ce bază organizatorică să îți desfășoare activitatea’. Mai mult, tot cu tonul ridicat, m-a agresat, apucându-mă de mână și trăgându-mă spre ușă, zicându-mi să ies afară din compartimentul DEF, martor fiind dl. C.”;

- “Precizez că nu este pentru prima dată când dna. B. are în prezența mea o atitudine ostilă, isterică, agresivă, de hărțuire fizică și morală, practicând bullying-ul ce nu se încadrează în Codul Etic al societății, al Regulamentului Intern, al Codului Muncii și al O.G. nr. 137/2000, fapt observat de către toți colegii mei, această atitudine manifestându-se și în prezența șefului de centru”;

- „Prin violența fizică și verbală prezentată mai sus cât și prin afirmația ‘ieși afară’ a creat un cadru intimidant, ostil, degradant și ofensiv, regăsindu-ne în art. 2 (5) din O.G. nr. 137/2000, încadrată ca fiind drept hărțuire”.

24. Colegiul director urmează să analizeze dacă aspectele sesizate de către petent și anume „Tratamentul diferențiat constă în faptul că partea reclamată R2 are în prezența mea comparativ cu alte persoane, o atitudine ostilă, de a mă privi cu răutate cât și actul de violență fizică și verbală descris în petiție”, au la bază un criteriu prevăzut de art. 2 alin.(1) și (5) respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament respectiv dacă acest tratament a avut ca rezultat crearea unui cadru intimidant, ostil ori degradant la adresa acestuia.

25. Condiția criteriului de discriminare, ca motiv determinant, trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

26. Prevederile art. 2 alin. (1), nu conțin însă o listă limitativă a criteriilor de discriminare întrucât cele enumerate sunt completate cu sintagma „precum și orice alt criteriu”, ceea ce practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare dintre aceste criterii de discriminare, care sunt circumstanțiale la situația subiectului de drept care se consideră discriminat, trebuie să fi constituit mobilul determinant în aplicarea tratamentului diferit în prezenta cauză.

27. De altfel, și Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să

dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza *Bilka Kaufhaus*, parag.31; cauza C-33/89 *Kowalska* [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 *Nimz* [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 *Danfoss* [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, *Enderby* [1993] ECR 673 parag. 16.)

28. În analiza dispozițiilor art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, este utilizată formula conform căreia trebuie să existe o „*diferență în tratamentul unor persoane aflate în situații analoage sau sensibil similare*”, care „*se bazează pe o caracteristică identificabilă*”. Cu alte cuvinte, criteriul protejat este un element identificabil, obiectiv sau personal sau o “stare” prin care indivizii sau grupurile se diferențiază unul de celălalt, o caracteristică a unei persoane care nu ar trebui considerată relevantă pentru aplicarea unui tratament diferențiat sau acordarea unui anumit beneficiu.

29. În prezenta cauză, prin raportare la modalitatea de construire morfo-sintactică a sesizării înregistrată sub nr. 5610/26.07.2021 respectiv la înscrisurile depuse în dosarul administrativ nr. 615/2021 și ținând cont și de prevederile legale incidente, Colegiul director nu poate identifica un criteriu de discriminare, astfel cum sunt prevăzute în mod expres de textul art. 2 alin. (1) și (5) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

30. În prezenta cauză, avem de-a face doar cu o simplă situație conflictuală la locul de muncă constând în nemulțumirile petentului cu privire la comportamentul părții reclamate R1. Astfel cum rezultă din înscrisurile depuse, respectiva situație conflictuală a debutat cu ocazia desfășurării unui control de fond pe zona Centrului Electrificare Galați, în urma căruia au fost constatate nerespectări ale legislației de protecția muncii în sensul lipsei aprobării de către dispecerii energetici a documentelor denumite foi de manevră, documente necesare efectuării manevrelor în instalațiile electrice de înaltă și medie tensiune din instalațiile de tracțiune electrică.

31. Mai mult decât atât, Colegiul director consideră că prezenta cauză ar putea constitui un litigiu de muncă, a cărui competență de soluționare revine instanțelor de judecată specializate și nu o faptă de discriminare astfel cum este ea definită de dispozițiile exprese ale art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

32. În ceea ce privește lipsa criteriului de discriminare ca element constitutiv al unei fapte de hărțuire astfel cum dispune art. 2 alin. (5) din actul normativ mai sus-precizat, Colegiul director are în vedere și dispozițiile trasate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 1837/08.03.2014 pronunțată în dosarul nr. 717/2/2012, astfel: “*Se observă că legiuitorul, în materia legislației nediscriminării, astfel cum este transpus aquis-ul comunitaire, a impus întrunirea cumulativă a tuturor elementelor constitutive ale faptei de hărțuire, potrivit definiției prezentate anterior* (N.A. Este vorba despre definiția cuprinsă în art. 2 alin. (5).

33. În accepțiunea ordonanței indicate (N.A. Este vorba despre O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare), *hărțuirea nu reprezintă o faptă de sine-stătătoare, ci este o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivelor Consiliului nr.*

2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane fără deosebire de origine rasială sau etnică și nr. 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament.

Astfel, o primă condiție o reprezintă ca motivul sau cauza comportamentului, care prin expresia 'orice comportament' cuprinde o arie largă de fapte, să fie determinat de un criteriu prevăzut într-o listă neexhaustivă cum ar fi rasa, sexul dar și 'orice alt criteriu'

O a doua condiție, o constituie crearea sau posibilitatea creării unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.

34. Pe cale de consecință, având în vedere atât înscrisurile depuse în dosarul administrativ nr. 113/2021, cât și prevederile legale incidente dar și Decizia Î.C.C.J. nr. 1837/08.03.2014 pronunțată în dosarul nr. 717/2/2012, Colegiul director constată neîntrunirea elementelor constitutive ale unei fapte de discriminare în baza prevederilor art. 2 alin. (1) și (5) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (lipsă criteriu de discriminare).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și (5) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (lipsă criteriu de discriminare);
2. Câte o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

BABUȘ RADU - Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE - Membru

GRAMA HORIA - Membru

MOȚA MARIA - Membru

POPA CLAUDIA SORINA - Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN - Membru

SĂVULESCU RADU-COSMIN - Membru

Data redactării: 26.09.2023

Redactată și motivată: AND/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.